

vedtog en Afgift paa Cigaretter, der var ny og ret betydelig. Dens Provenu ansloges da til 720,000 Kr. Den giver nu det dobbelte, 1,400,000 Kr. Dette synes mig dog at vise, at en Afgift, der lægges paa en Vare, som Menneskene en Gang kræver til deres Forbrug, ikke formindsker Forbruget i videre Grad. Man maa jo sige om Tobakken, at det er et Nydelsesmiddel, der i en Grad er almindeligt, og som i en Grad er blevet til en Vane, som man ikke kan sige det om andre Nydelsesmidler som Spiritus og Vin. Man gaar dog ikke hele Dagen med et Vinglas for Munden eller en Spiritusflaske i Lommen, men man kan se mange Folk, som kun sjældent, kun naar de er ganske nødte til det, i offentlige Forsamlinger og af lignende Grunde, slipper deres Cigar eller Cigaret.

Det sidste Lovforslag, jeg maa nævne, er Forslaget om en Stempelafgift paa ædle Stene og Smykker. Jeg har i Bemærkningerne nævnt, at Ideen til denne Skat er kommet til mig gennem en norsk Lov, der blev vedtaget i Juli. Den tiltalte mig særlig af den Grund, at jeg altid har syntes, at vor Toldlov havde den Mangel, at de allerdyreste Varer slap for Told. En Perle, der kan være 50,000 Kr. værd, kan nu indføres faktisk toldfrit. En Skovl, som en Arbejder skal bruge, maa svare Afgift og endda en i Forhold til Værdien procentvis betydelig Afgift, medens Perlen kun sættes til 70 Ø. pr. kg i Told. Ved den her foreslaaede Afgift, der er en indenlandsk Afgift, vil der komme en 10 pCt.s Afgift af Værdien for alle Smykker, Ædelstene o. s. v. over en Værdi af 300 Kr. Derved udfyldes denne Mangel i Toldloven, og disse Varer bliver afgiftspligtige. Og hvis noget skal regnes til Luksusforbrug, maa det dog nærmest være saadanne Varer. Der er kommet den Indvending frem, at Smugleri ikke kan imødegaa, saadanne Varer vil blive indsmuglede i stort Tal, og Afgiften vil saa ikke blive berigtiget. Jeg maa sige, at jeg synes ikke, denne Indvending har noget paa sig. Den havde det, hvis det var en Toldbestemmelse, men det er jo netop en indenlandsk Afgift. Den handlende, der skal indføre et Lager af disse Ting og benytte dem til Salg, kan ganske vist snige sig igennem Tolden uden at blive opdaget, men saa snart han skal sælge Varerne her i Landet, kommer Staten og kræver sin Afgift. Hvad Fordel har han af at smugle?

Det er det sidste Lovforslag, jeg har at anbefale til det høje Ting. Jeg maa

altsaa anbefale det høje Ting ikke alene at behandle disse Lovforslag velvilligt, hvad jeg i alt Fald for tre eller rettere fire Partiers Vedkommende — nemlig ogsaa for det frikonservative Partis Vedkommende — har en Grund til at antage vil ske, men ogsaa af Hensyn baade til Statens Tary og de handlende saa hurtigt, som det kan lykkes det høje Ting. Jeg vilde ikke turde gøre dette, hvis der ikke fra tre—fire Partiers Side var tilsagt mig en saadan velvillig Behandling. Kun eet Parti, det konservative Folkeparti, har i Folketinget stillet sig udenfor Behandlingen og har ikke ønsket at deltage i den. Det har for Resten, skønt det ikke vilde deltage, protesteret imod, at Sagen dernede blev behandlet i et Møde, der var udenfor de af Forretningsordenen fastsatte Frister, hvilket dog var lidt underligt, naar man overhovedet ikke vilde deltage i Behandlingen. Det kunde da ikke være af stor Betydning, om Behandlingen foregik den ene Dag eller den anden. Men dem om det! Jeg vilde naturligvis sætte største Pris paa, om det konservative Folkeparti i dette Ting vilde indtage en anden Stilling end Partiets Medlemmer i Folketinget, dels fordi jeg altid har stræbt efter, at de Skattelove, som jeg under den overordentlige Situation maatte forelægge, blev vedtaget af alle Partier, hvad der hidtil er lykkedes, og dels ogsaa, fordi det synes mig mere stemmende med Rigsdagens Værdighed, at i saa store Forslags Behandling deltager alle Partier.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Statsbanernes Takster har flere Gange været Genstand for Drøftelse her i Landstinget. Man har fra flere Sider her i Salen krævet Forslag fremsat om en Takstforhøjelse, medens man fra Regeringens Side har argumenteret for, at et saadant Forslag ikke burde fremsættes, før end det Tidspunkt maatte indtræde, da Staten paa Grund af den almindelige finansielle Situation ogsaa maatte behøve Indtægtsforøgelse ad denne Vej. Denne Situation er nu, saaledes som det fremgik af Finansministerens Foredrag, indtraadt, og der er da under 4. September fremsat Forslag i Folketinget om en midlertidig Forhøjelse af Statsbanernes Takster. Dette Forslag gik ud paa simpelt hen at forhøje samtlige Statsbanernes Takster med 25 pCt., dog saaledes, at de nye Takster, overensstemmende med de nugældende Regler, af praktiske Grunde forhøjes opad til et Manglefold af 1, 5, 10